

Protest sv. Očeta.

Vlada liberalcev in socialistov v Španiji hoče katoliško Cerkev popolnoma zaslužniti protiversko in brezbožno vladani državi. Potom parlamenta je z neznatno večino glasov vsilila španskemu katoliškemu ljudstvu zakon, s katerim je oropala Cerkev vsega imetja in prepovedala verskim redovom pouk v šolah. Proti temu krivičnemu napadu na osnovne pravice katoliške Cerkve je papež Pij XI. izdal okrožnico na škofe, duhovnike in špansko katoliško ljudstvo, v kateri dviga proti temu zakonu svoj glas, in sicer ne zato, da bi se upiral političnim reformam režima, ker je Cerkev vajena prilagoditi se vsem oblikam države in vlade, samo da ostanejo nekršene pravice Boga in krščanske vesti. Temu so dokaz premnogi konkordati, ki jih je Cerkev sklenila z republikami, ki so nastale po vojni in ki imajo od teh konkordatov velike koristi. Španska vlada pa je tudi dobro vedela, da ima tako sveta stolica kakor vsa španska duhovščina in laikat pošten namen, podpirati novi red in socialni mir. Boj, ki ga je režim napovedal Cerkvi, nikakor ne izhaja iz potrebe, da se brani republika, pa tudi ne iz nerazumevanja vere in njenih blagodejnih institucij, ampak

iz sovraštva proti Bogu

in Kristusu, ki ga gojijo prekocuške sekte, ki hočejo vsak verski in socialni red sploh izpodkopati. Razmotrivajoč podrobno novi zakon, ugotavlja papež, da je ločitev Cerkve od države, kakor jo določa španska ustava, huda zmeta, izvirajoča iz stremljenja, da bi se špansko ljudstvo, ki je po svoji ogromni večini katoliško, od Cerkve sploh odtrgalo. Medtem, ko ustava priznava in ščiti naravno in lastninsko pravico vseh državljanov, pa je

Cerkev naravnost oropana

vsega njenega imetja, napravljajoč sovražno izjemo in prezirajoč tako voljo darovalcev kakor tudi namen, katerega so bila cerkvena dobra posvečena. Ako je režim proglasil kot javno in nacionalno last vsa cerkvena poslopja, pa celo cerkve in cerkvena oblačila ter ostale predmete bogočastja, se to ne more imenovati drugače kot krivična prilastitev tuje lasti. Istotako se je kršila stroga pravica s tem, da se je uničila vsa odškodnina duhovščini za bogoslužna dejanja, katero je bila država duhovščini dolžna tako iz striktnosti pravičnosti kakor iz posebnih pogodb in konkordatov, tem bolj, ker so te odškodnine izvirale iz dolžnosti države, da vrne Cerkvi, kar ji je bilo že svojčas odvzeto po konfiskaciji njene posesti. Najhujše pa je, da so se cerkveni redovi oropali pravice osnovnega pouka mladine. Na ta način je režim predvsem hotel zadeti Družbo Jezusovo, zato da bi se iztrgala iz src španskega ljudstva vera in krščanska morala, in izgnali so ta red predvsem tudi zato,

da žalijo papeža, imenujoč ga avtoriteto, tujo španskemu narodu. Mi torej, pravi papež, z vsemi silami

slovesno protestiramo

proti temu zakonu, izjavljajoč, da se nihče nikoli ne bo mogel nanj sklicevati v škodo nezastarajočih pravic Cerkve. Nato pozivlja sveti oče verno špansko ljudstvo, o katerem je prepričan, da ta žalitev ne bo mogla omajati njegove tradicionalne udanosti stolici sv. Petra, naj z vsemi zakonitimi sredstvi deluje na to, da bodo zakonodavci sami popravili odredbe, ki so nasprotne svoboščinam vsakega državljana, in jih nadomestili z drugimi, ki bodo v skladu s katoliško vestjo. Končno pozivlja papež škofe in duhovnike, naj se sedaj s posebno vneto posvetitvijo verski vzgoji mladine, in končno priporoča vsem katoličanom edinstvo, da bodo mogli lažje braniti vero, podrejujoč skupnemu blagru domovine in vere vsak drug cilj.

Katoliško-kitajski sanitejci. Kitajske armade so slabo opremljene z orožjem in strelivom, slabo oskrbovane z živili, v sanitarnem oziru pa so popolnoma zanemarjene. Ubogih kitajskih ranjencev in bolnikov se je usmilil pater lazarist Vincenc Lebbe ter je ustanovil kitajski sanitetni kor, ki šteje 250 moč ter sestoji iz samih telesno in moralno zdravih, vrlih kitajskih katoličanov iz kitajske škofije Ankva. Ko so se vršili boji med Japonci in Kitajci v severni Kitajski, je ta sanitetni kor nastopil svojo službo na fronti ter se prav dobro izkazal v vsakem oziru. Za njihovo oskrbo se briga Rdeči križ. V slučaju, da je kdo izmed teh sanitejcev ranjen ali umre, ne zahteva on sam, odnosno njegovi sorodniki nobene odškodnine. Ta katoliški kitajski sanitetni kor je vzbudil v kitajski javnosti veliko pozornost in odobravanje. Neki poganski kitajski list je ob ustanovitvi tega kora zapisal te besede: »Šestdesetletni pater Lebbe, rojen v Belgiji, že dolgo let deluje v naši deželi ter si je

pridobil kitajsko državljansko pravico. Da je sedaj v času nevarnosti pripravljen za rešitev dežele žrtvovati kri in življenje, zasluži popolno priznanje.«

Ozdravljen od gobavosti. Pater Choblet, član reda Misijonarjev Srca Jezusovega, že od leta 1905. deluje na takozvanih Gilbertovih otokih, ki ležijo v Velikem ali Tihem oceanu severovzhodno od Avstralije. Leta 1927. je bil prestavljen na otok Peru na jugu Gilbertovega otočja. Ker je bil preslab za delo, so ga poslali na odmor v Sidney, glavno mesto Avstralije. Ko se je vozil z ladjo po morju, ga je preiskal uradni zdravnik ter ugotovil, da je p. Choblet obolel na strašni bolezni, ki se je vse boji, na gobavosti. Oblast je zabranila njegovo izkrcanje v Avstralijo ter ga poslala nazaj na Gilbertove otoke. Na enem teh otokov, z imenom Tarava, je pet let preživel v samotni. Njegovi misijonski sobratje so požrtvovalno in zvesto skrbeli zanj. Tako je gobavost vedno bolj pojemala ter ga naposled zapustila. Dne 8. decembra leta 1932. so ga zdravniki pregledali ter ugotovili, da nima več gobavosti. Zdravniški pregled 12. januarja 1933 je potrdil, da je gobavost popolnoma izginila. Tako je pater Choblet, od gobavosti popolnoma ozdravljen, mogel nastopiti določeno mu mesto na otoku Peru.

Zlatomašnik g. Miloš Šmid umrl. Dne 8. junija je vsled starosti mirno v Gospodu zaspal solčavski župnik, zlatomašnik in duhovni svetnik Miloš Šmid, ki je 41 let župnikoval v Solčavi. Rajni se je rodil 13. avgusta 1848 v Dobju pri Planini. Mašniško posvečenje je prejel 22. julija 1878. Kaplanoval je 14 let na sedmih, zelo težavnih kaplanijah, nakar je prišel v Solčavo za župnika, ki je bila v prejšnjih časih oddaljena 45 km od železnice. Izredno čvrsti gosp. Miloš je dolgo let hodil še po pešpoti iz Luč v

V vsako hišo — Sveto pismo!

Sv. pismo je knjiga božja! Ni je knjige, ki bi jo smeli primerjati s Sv. pismom. Pa če moraš katero knjigo imeti doma in jo prebirati, je to gotovo Sv. pismo.

Letos je 1900 let, kar se je godilo vse to, o čemer nam poročajo sv. evangeliji in Dejanje apostolov. Če kedaj, potem naj si v tem svetem letu vsaka hiša oskrbi Sv. pismo, vsaj evangelije in Dejanje apostolov.

V teh težkih časih pomanjkanja denarja smo sklenili omogočiti vsaki družini nakup Sv. pisma. Zato smo nastavili sledeče cene:

Novi zakon (obseg knjige 541 strani) stane broširan Din 6.—, polplatno vezan Din 8.— in celoplatno veza: Din 13.—.

Pri teh cenah se plača papir in knjigovezniško delo. Vse preštevilo in tiskanje pa je zastoj. Po teh cenah pa prodajamo le sedanjo zalogo in knjige ne bomo ponatili. Zato opozarjamo vse, ki si hočejo pravočasno oskrbeti Sv. pismo, da si naročijo čimprej. Za poštnino je prilačunati še 2 Din za komad in potem lahko pošljejo v znanak.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

svojo župnijo, kjer se je veselil obče priljubljenosti ter vdanosti do smrti. Rajni je bil prava slovenska korenina, ki je kazal neustrašeno narodnost v dobi najbolj cvetoče nemškutarije in nemške zagrizenosti pod Avstrijo. Blagemu, v dušnem pastirstvu do zadnjega zdihljaja delavnemu gospodu zlatomašniku ohranimo trajen ter hvaležen spomin v molitvah za njegov dušni pokoj!

Vlom v sredini Maribora. Dne 8. junija med 12. in 2. uro popoldne je odnesel vlomilec iz Vlačičeve trgovine v Gosposki ulici, kjer je največji promet, 2320 Din.

Smrtna žrtv avtomobilske nesreče. V zadnji številki smo poročali, kako je zadel mariborski trgovec Ussar na Košakih z avtomobilom ob brzjavni drog. Ussar je odnesel iz nesreče le lažje poškodbe, njegov sopotnik, 50 letni ključavničar Ignacij Ledvinka, pa se je pri padcu tako poškodoval, da je umrl na posledicah v mariborski bolnici na binkočno nedeljo ponoči.

Komaj ušli smrti. V Mariboru pri Kaferjevem kopališču so odvezali trije fanti čoln in se podali v njem preko Drave. Močnejši srednji tok je čoln prevrnil in trojica, slabo večja plavanja, je padla v vodo in v zadnjem trenutku ji je otel na niti viseče življenje Karel Patz.

Pazite na deco! V Razvanju pri Mariboru so zanetili otroci pri igri hlev znanega posestnika in čebelarja Lašiča. Lesen in s slamo krit hlev je pogorel do tal. Gasilci so ohranili sosedna poslopja.

Požigalčeva roka na delu na Dravskem polju. Dne 6. junija ob 2 zjutraj je začelo nenadoma goreti v gospodarskih poslopih posestnikov Ivana Bauman in Mihaela Šlambergerja v Spod. Račah. Ogenj se je z bliskavico raztegnil na obe stanovanjski hiši, iz katerih so komaj ubežali ljudje. Gasilci so požar omejili in preprečili še večjo nesrečo. Škoda znaša 100.000 Din, zavarovalnina skupno 30.000 Din. Očividno gre v obeh slučajih za požig.

Uboj lastnega moža pred sodiščem. Dne 7. junija je obravnaval mariborski sodni senat uboj moža, katerega je zakrivila Julijana Firšt z Vinskega vrha pri Brebrovniku v Ljutomerskih gorah. Mož in žena sta se že dalje časa med seboj prepirala in je bil v hiši pravi pekel. Zgoraj omenjenega dne je ležal viničar Firšt v postelji, ker ga je lomil protin. Razjaril je ženo s tem, da je brisal britev ob skledo, iz katere je zajemala žena vodo. Julijana je stopila v kuhinjo po poleno in ohladila z njim z vso močjo moža preko temena, da mu je počila lobanja. Mož si je še kmalu po udarcu sam izpiral rano, a nato ga je streslo po celem telesu in je umrl. Ubijalka se je izgovarjala pred sodniki s silobranom, ki so ji pa prisodili 6 let robijske, ko so tudi prič izpovedale, da je bila ona kriva zakonskega nesporazuma.

Dva pogorelca. Dne 6. junija krog tretje ure zjutraj se je pojavil požar pri posestniku Lovrencu Jerenku v Selah v okolici Ptuja. Hud veter je zanesel požarno nesrečo na posest Jožefa Jurgeca. Oba posestnika sta ob gospodarski poslopji in hiši, ki sta bili deloma

Vedno zvest prijatelj!

Tako je bilo že prej in tako je še danes: Schichtovo terpentinovo milo pomaga gospodinjim kakor nobeno drugo, da je v hiši vse lepo čistilo.

Torej: Pazite prav posebno na izvorni ovoj in na varnostno znamko „JELEN“. Potem se Vam ni bati ponarejenih mil.

SCHICHTOVO

TERPENTINOVNO MILO

ST 1-33

PRILJUBLJENI JUGOSLOVANSKI IZDELEKI

zidani, deloma leseni, pač pa kriti z opeko. Jurgecu je še zgorela krava, 2 svinji ter več kokoši. Škodo cenijo na 150.000 Din. Vzrok požara še ni pojasnjen.

Posestnik ob gospodarsko poslopje in hišo. Dne 6. junija dopoldne je pogorel v Novi vasi pri Ptujju posestnik Fr. Toplak. Ogenj je upepelil gospodarsko poslopje in hišo. Škodo cenijo na 50 tisoč dinarjev.

Drava je naplavila pri Ptujju neznanega, kakih 30 let starega utopljenca, ki je imel na sebi samo spodnje hlače.

Strelna ubila žensko na njivi. Pri Ptujju je 9. junija popoldne okopavala na njivi krompir ob divjanju nevihte 46 letna Terezija Zupančič. V okopavalko je urezala strelo in jo na mestu ubila.

Smrtna nesreča vsled neprevidnega ravnanja z orožjem. Na binkočno soboto se je vračal s sejma v Slov. Bistrici 70 letni Janez Ferk, posestnik pri Sv. Urhu in 27 let župan občine Tinje na Pohorju. V družbi drugih Tinčanov se je ustavljal v krčmi Pernat na Zg. Bistrici. Njegov tovariš s Planine, ki je sedel poleg njega, je preskušal revolver, katerega je hotel kupiti od znanca. Naenkrat pa se je orožje, o katerem so vsi mislili, da je prazno, sprožilo, in krogla je zadela Ferka v trebuh. Težko ranjenega so prepeljali v mariborsko bolnico, kjer je prestal operacijo. Vsled starosti je nastopila

pljučnica in ob prevozu na dom po lastni želji je ubogi Ferk izdahnul dne 7. junija.

Veliko gospodarsko poslopje pogorelo. V Lokvici pri Šoštanju na Cevzarjevem vrhu je pogorelo 6. junija, predpoldne ob 9. uri do tal veliko Cevzarjevo gospodarsko poslopje. S poslopjem vred je zgorelo: gospodarsko orodje, 30 polnih sodov, seno in vsa bližnja sadna drevesa. Škola niti do polovice ni krita z zavarovalnino.

Obesil se je v Paški vasi 24 letni brezposelni mizarški pomočnik Anton Drogenik.

Srčna kap na travniku. Dne 7. junija je zadela srčna kap v Vojniku na travniku pri brušenju kose 75 letnega Jakoba Rednaka.

Kača pičila fantka. V gozdu v Vitanju je pičila kača 10 letnega rejenca Antona Jakopina v nogo. Dečka so spravili v celjsko bolnico, kjer so mu oteli življenje.

Ponarejevalec dvajsetdinarskih novcev prijet. Pri urarju J. Škorjancu so odkrili kovnico za izdelovanje dvajsetdinarskih novcev. Škorjanc je imel izgotovljenega denarja za 2000 Din. Že prvi poskus spraviti falzifikat v promet, se je ponesrečil v Žalcu. Orožniki so izročili urarja v celjske zapore.

Komaj 15 letnega cerkvenega tatu so prijeli v Celju v opatijski cerkvi. Mladostni nepridiprav se je pustil za-

kleniti v cerkev, prižgal je nato svečo, se lotil dveh nabiralnikov in izmaknil 50 Din. Ko se je hotel lotiti tretjega, mu je opozorjeni cerkovnik delo prekrižal in ga izročil policiji.

Smrtno si je prerezala vrat 7. junija v Ljubljani Avguština Zevnik, žena ključavničarja mestne elektrarne. Dejanje je storila v neodgovornem stanju v hudi vročici v pljučnici.

Požar v Ljubljani. Ponoči 8. junija je pogorelo v Ljubljani na Dvorskem trgu ostrejšje hiše, ki je last dr. Ivana Černeta. Požarna škoda znaša 150.000 Din.

Mesto divjega prešiča ustrelil sebe. 30 letni posestnik Ivan Jenič iz Podgrada na Dolenjskem se je podal 5. junija v gozd nad divje prešiče. Dopoldne mu ni prišlo nič pred cev, odložil je puško v grmovje in se je vrnil popoldne zopet v lovišče. Zagrabil je puško za cev, jo hotel potegniti iz grmovja, a se je sprožila in naboj je zadel Jeniča tako v prsa, da je pri prevozu v novo-mesko bolnico izdahnul.

Tri krave pod vlakom. Vlak na progi Jesenice—Ljubljana je povozil med postajama Radovljica in Otoče tri krave posestnika Reša, ki so ušle pastirjem na železniški nasip in na progo baš v trenutku, ko je brzel mimo vlak. Na progi je bilo ob usodepolnem prihodu vlaka 8 komadov goveje živine, a 5 jih je srečno uteklo. Eno kravo je odbil stroj na nasip, drugi je odrezal glavo, tretjo je razmesaril in vlekel s seboj dobrih 300 m.

Predsednik irske republike de Valera si je ogledal pri obisku v Rimu fašistično mladino.

Voda izpodjedla temelje hiše. V Kočevju se je porušila hiša, last gospoda Rankelja, ki je v Ameriki. V njej so prebivale tri družine, ki so zapustile hišo na zapoved občine tri ure poprej, predno se je zrušila z glasnim ropotom prednja stena. Do nesreče je došlo, ker

je bila voda iz strešnih žlebov speljana v zemljo ob steni, mesto v kanal. Voda je zrahljala temelje, ki so se začeli usedati.

Ogenj na Kočevskem. V Dolgi vasi pri Kočevju je upepelil požar na binkoštni pondeljek v noči gospodarska poslopja gosp. Jožefa Štavadharja ter drvarnico, skedenj in hišo, v kateri je prebival mizarški mojster Jožef Klaming s svojo družino.

Čudna so pota strele. Dne 6. junija ob 4. uri popoldne se je prikazala nad Staro Vrhniko na Kranjskem neznatna meglica, iz katere je nepričakovano zablisnilo in strela je urezala v oreh posestnika Franca Trčka, po dom. Prinčeka. Od tam je smuknila po deblu v zemljo, pod zemljo v hlev, kjer je zagrabila kravo za zadnje noge in jo ubila. Iz kravjih nog je odbrzela v vodo-vod, na katerem je pokvarila eno cev, in nato je šele izginila v zemljo.

Sprejem v kn. šk. dijaško semenišče v Mariboru. V dijaško semenišče se sprejemajo zdravi, pravno nepokvarjeni in dobro vzgojeni dečki, zakonski sinovi vzglednih katoliških staršev, ki so doma v lavantinski škofiji in so dovršili z dobrim uspehom osovno šolo ali kak gimnazijski razred in imajo namen, po dokončanih gimnazijskih študijah vstopiti v mariborsko bogoslovje. Prošnje za sprejem se morajo najpozneje do 31. julija poslati po domačem župnem uradu na kn. šk. ordinariat v Mariboru. Priložiti je treba: krstni list, šolsko spričevalo, premoženjski izkaz, zdravniško spričevalo. Razen tega se morajo vsi prošnjiški zadnji teden julija (od 25. do 31. julija), ako tega že prej niso storili, osebno predstaviti semenišskemu ravnateljstvu. Glede sprejemnega izpita za gimnazijo pa velja sledeče: Za vpisovanje v prvi razred klasične gimnazije v Mariboru se morajo vložiti s 5 Din kolekovane prošnje na ravnateljstvo v času od 20. do 23. junija. Sprejemni izpiti bodo dne 26. junija od 8. ure naprej. Za sprejem je potrebna najnižja starost 10 let, najvišja starostna mera pa je 13 let. Prošnji za sprejem je treba priložiti krstni list in šolski izkaz. Dečki, ki bodo

K paktu štirih velesil, ki je bil podpisan v Rimu 7. junija.

Angleški min. predsednik Macdonald.

Vladar Italije Mussolini.

Francoski predsednik vlade Daladier.

Predsednik nemške vlade Hitler.

Proti
zobnemu
kamnju

SARGOV

KALODONT

delali sprejemni izpit in nameravajo prositi za sprejem v dijaško semenišče, se naj kar po opravljenem izpitu predstavijo semenškemu ravnateljstvu. — Ravnateljstvo kn. šk. dijaškega semenišča v Mariboru, Koroščeva ulica 12 (nasproti klasični gimnaziji).

Jugoslovanska gasilska zveza »Ljubljana« naznanja vsem udeležencem letošnje glavne skupščine v Celju, da je dovolilo ministarstvo

saobračaja z odlokom M. S. br. 11.007 od 19. maja t. l. polovično vožnjo z vsemi vlaki, izvzemši ekspresnega. Celi vozni listek se kupi, s katerim se bo peljal vsak udeleženec na povratku v času od 6. do 11. julija t. l. Žig o udeležitvi prejme vsak na skupščini; zato nihče ne oddaj listka ob prihodu v Celje!

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, dobiš koledar »Slovenskega gospodarja« zastoj.

Samo 68 Din par moških ali ženskih čevljev, garantiranih iz samo pristnega usnja, Stermec — Celje.

»Sveta birmica«, pouk za birmance, za starše birmancev in za botre, je zelo priročna spominska knjižica na sv. birmo. Stane samo le 3 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Čebele brez žela.

Naši čebelarji bi najbrž pozdravili dejstvo: čebela brez žela! Bila bi velika prevara, primerjati »čebelo brez žela« z »rožo brez trnja«. Narava sama je že napravila ta poskus v osrednji Ameriki, kjer živijo cele vrste brezželnih čebel, ki pa poznajo veliko hujše načine boja nego naše, z želi oborožene čebelice. Ako se kdo drzne, vzeti med iz panja brezželnih čebel, ga napade takoj celi roj in ga požene v beg. — Osrednjeameriške čebele mu takoj zlezejo za rokave, za ovratnik ter vrat, ga besno grizejo in povzročajo s krampanjem srbečico, pred katero vsakdo ute-

če. Najrajši pa se zakadijo te vrste čebele v lase, radi tega jih imenujejo tamnošnji nemški kolonisti »lasni zavijači«.

V splošnem se preživlja lasni zavijač kakor naša čebela od vsrkavanja slaščine iz cvetja in cvetnega prahu. Samo ob Panama prekopu v osrednji Ameriki živi posebna vrsta brezželnih čebel, ki ne marajo za cvetje, ampak so jim slaščica preostanki zemeljskega olja, katerega uporabljajo tamkaj za ugonabljanje malarijo razširjajočih mušic. Krog posod, ki so pomazane s preostanki po smoli in petroleju dišeče tekočine, se podijo celi roji lasnih zavijačev, kakor bi to bile cvetlične grede, da, celo branijo živalice oljnato slaščico na vse moči. Raziskovalec ameriškega naravoslovnega muzeja dr. Hubert Schwarz, je sam na lastne oči opazoval, kaj pomeni lasnim zavijačem surovo olje. Poleg posode, iz katere je iztekel petrolej, se je zbral cel roj zavijačev. Omenjeni naravoslovec je začel tik poleg metati na tla olupe banan, da bi odvrnil zavijače od petroleja, a vse zaman. Za olupke se je pobrigala druga vrsta čebel, zavijači so se držali petroleja. Razvil se je celo boj na življenje in smrt, ko so se skušali udeležiti srkanja petrolejskih ostankov zavijači iz drugega tabora.

Ko je zasledoval naravoslovec vzrok čudnega nagnenja, je dognal, da gre tudi pri surovo olje ljubečih zavijačih za naravni nagon. Brezželne čebele rabijo za prepiranje svojih gnezd zmes

Zakonski par Mollison hoče poleteti iz Londona v Njujork, odtam v Meopotamijo v Bagdad (v osrednji Aziji) in nazaj v London.

Izviren način avtokraja v Ameriki.

Obče znano dejstvo je, da se v ameriških Združenih državah več avtomobilov ukrade nego kupi. Kar se tiče avtokraja, so doživeli v Čikagi septembra 1. l. rekord. Novih avtomobilov je bilo kupljenih 2255, pokradenih in ugrabljenih pa 3375. V Njujorku je bilo leta 1931 za 2 milijona avtov izmaknjenih, letos jih bo najbrž za polovico več. Radi omenjenih števil se ne čudi noben Amerikanec. V našem listu smo že parkrat pisali o obširni organizaciji ameriške avtokraja in hočemo danes omeniti le eden način, s katerim so av-

Pavel Keller:

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

O, potovala sta imenitno. V prvem razredu. Sin je na vsak način hotel tako. Saj vem, je rekel, kako težka bo materi ta pot, čemu bi jo gledali tuji ljudje, če bo jokala.

Bogatčevka si je obrisala solze. Roke je držala sedaj sklenjene v naročju. Tiho je izpregovorila:

»Srečna sem! Zelo vrlega sina imam. Dober je bil z menoj; lepo je bilo v mestu!«

Naenkrat pa se je rahlo nasmehnila.

»Vzeti me hoče k sebi v Brazilijo. Sedaj me še ne more vzeti s seboj, ker stanuje v divjih krajih. Že poti same od obrežja dalje bi ne zmogla in med vsem tem divjim ljudstvom, ki govori tuj jezik, bi na svoje stare dni ne mogla živeti. Zato bo poskusil, da bo vse, kar ima, prodal, potem pa mi bo najel stanovanje v prečudovito lepem

23. nadaljevanje.

mestu, ki se imenuje Rio; tedaj bo prišel pome in skupaj bova stanovala v Rio. In pomislite, gospod učitelj, dve služkinji iz našega kraja bo plačeval zame. Ali ste si mogli kdaj misliti, da bom imela še dve služkinji?»

Izmed vseh lepot v tuji, čudoviti deželi, ki so ji bile obetane, se je stari ženici zdelo najbolj mikavno to, da bo imela dve služkinji.

Prišla sta domov. Vsak dan je šla žena gori k mlinu. Tam se je bil ustavil sin na potu domov. Od tam je gledal domačo hišo, iskal z očmi svojo mater. To je bil svet kraj.

Povprašala je starega učitelja, proti kateri strani natančno leži Brazilija. Saj človek vendar more vedeti, kam naj gleda. Učitelj ji je rekel, da je to težko določiti, pogledati mora najprej na zemljevid in preračunati s kompasom.

In nato ji je povedal: južno-južno-zapadno! Tam mimo tistega visokega topola na desno. V desni smeri od topola leži Brazilija. Ne morebiti na levo od topola! Tam leži Patagonija. —